

[Christmas Møller.]

Befolkningen, som har Vanskeligheder skal hjælpes. Dette skal der ogsaa tænkes paa i den kommende Tid.

Jeg vil gerne slutte med at sige til alle dem, som, naar de betragter de økonomiske Forhold i Verden og de politiske Forhold ude i andre Lande, i saa stort Omfang tiljubler, at i andre Lande Partierne træder i Samarbejde, i saa stort Omfang tiljubler, hvad der for nogle Uger siden skete i England, ser det rigtige, det kloge og det fremsynte i, at den engelske Politik maa paalægge Byrder, ser mod Syd og ser paa den Kampenstrengelse, som ogsaa der gøres for at komme gennem Krisen, tiljubler en saadan Politik, naar det er i andre Lande — jeg siger: Jeg giver ikke saa forfærdelig meget for den Begejstring, som giver sig Udtryk for fremmede Landes Politik, hvis man ikke selv er villig til, naar den samme kritiske Tid er for os, at føre den tilsvarende.

Dette sagde vi til om i vort Krisemanifest af 3. Juli, dette sagde vi til om ved vort Landsraadmødes Udtalelse forleden. Og derfor vil jeg ogsaa have Lov til at sige, at denne Politik fra mit Partis Side og det store Flertal indenfor mit Parti — hvor jeg ikke undervurderer eller miskender de Betragtninger, som kan komme frem hos dem, der mener, at man skulde have andre og mere — er ikke en Politik, som er skabt af det, jeg vil kalde den lille Politik, for at holde den ene eller den anden ude, nej det er en Politik, som er skabt ud fra en Tro paa, at dette var rigtigt, at det i denne Situation var rigtigt at anvise Vejen, at vise Linien: Ikke Standens, ikke Klassens, men Nationens Vel er det væsentlige.

Niels Frederiksen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet til Lovforslag Nr. 5, for hvis Enkeltheder der er gjort udførligt Rede af Flertallets Ordfører, og som ogsaa udførligt er behandlet af den sidste ærede Taler, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Jeg skal derfor ikke trætte dette høje Tings Medlemmer med Gentagelser. Talerlisten viser jo, at der i dette Møde skal holdes mange Begrædelses-taler over Venstres forfejlede Krisepolitik. Alle i Landet ved jo, at alt det, der kommer ud af den politiske Forhandling fra den Side, er kun Ord, Ord og intet andet. Men jeg ønsker at gøre nogle ganske faa Bemærkninger om de politiske Forhandlinger, der har ført til det Resultat, som har fundet

Udtryk i det Ændringsforslag, jeg har nævnt.

Der er af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremsat Kritik af disse Forhandlinger, det ærede Medlem har besværet sig over, at Regeringen og Flertalspartierne ikke vilde forhandle, men afviste den Indsats, der blev gjort af Partiet Venstre. Det er ret karakteristisk at lægge Mærke til, at saa sent som i Formiddags fremkom det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal med følgende kategoriske Afvisning: Vi vil hverken have Lod eller Del i dette Forslag — altsaa Regeringens —, hverken hvad angaar Principper eller Enkeltheder. Jeg vil gerne spørge dette høje Tings Medlemmer: Hvordan skal man bære sig ad med at komme til at forhandle med et politisk Parti, der karakteriserer Regeringens og Flertallets Forslag paa den Maade? Der er dog kun een eneste Vej at gaa, og det er at søge Forhandling med andre, der ikke stiller sig saa afvisende overfor den Retningslinie i Døgnets Politik, som Regeringens Forslag og Flertallets Tilslutning anviser.

Det forekommer mig at være saa klart som noget, at man ikke kan følge den Fremgangsmaade i Politik, i Særdeleshed ikke i en alvorlig Stund, ved Forslagenes første Behandling, at karakterisere dem som Paredeforslag, kritisere dem haardt baade i dette høje Ting og i Partiets Presse, og saa, efter at et Resultat er naaet, sige: Vi vil ikke have noget som helst med Politik af den Beskaffenhed at gøre. Der er kun een eneste Vej at gaa overfor en Politiker, der forhandler paa den Maade, og det er at sætte ham udenfor og saa prøve paa at opnaa et Resultat overfor andre, der har mere Forstaaelse af Øjeblikkets Vanskeligheder.

Dernæst har jeg Lyst at gøre en ganske kort Bemærkning af rent saglig Art med Hensyn til Kriseforslagets Virkning. Hvorfor prøver man paa at forringe den Haandsrækning til de kriseramte Landbrugere, som dette Forslag byder, ved at nævne, at det gælder for to Aar, og kun anføre det Millionbeløb, som der faas i et Aar? Er det nu ikke aldeles ligegyldigt, enten fire eller hinanden følgende Kvartaler falder i to Finansaar eller i eet, naar de kun falder i den Tid, hvor Hjælpen er tiltrængt!

Sammenholder man de Ændringsforslag, som Partiet Venstre har stillet, og den Hjælp, de byder til den enkelte Landbruger, der trænger til en øjeblikkelig Haandsrækning i disse vanskelige Forhold, med Flertallets Ændringsforslag, saa drister jeg mig til at